M0010995: Galen: De causis respiratione, 1536: page 44

Publication/Creation

June 1949

Persistent URL

https://wellcomecollection.org/works/b3bdwamp

License and attribution

Wellcome Library; GB.

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Signas Informer omno volomor re aur.

penitus ab igne se superata, flamma enim ita nata esset, & non adhuc fur Exspiratio mus esset. Quare si quis fumosa caliditate in corporibus animatium redun Magna & dante, exspirationem magnam simulés uelocem fieri dicat, non utique er, uelox rarit. Manifestum est autem quod & facultatem integram esse tunc opora Magna e tet, & nullum ex organis uitiatum. Similiter autem & magnam fimulos Parua e tardam in quibusdam delirantibus fieri, eodem modo quo contigit circa tarda inspiratione. Sic & paruam simulés tardam fieri his quibus nullum fumo, Parua & fum recrementum est coacernatum. Et paruam ac nelocem, quibus est con uelox gregatum fumofum recrementum,& dolent tamen fimul aliquam particu lam, quæ circa respirationes mouetur. semper enim horum memorem esse oportet, etiamsi aliquando in sermone relinquantur. Atque hæ quidé sunt quatuor respirandi difficultatis coniugationes, quæ circa utranque totius Respiradi dif, respirationis partem scorsim consistunt. Aliæ autem circa rythmum & con ficultates iux fonantiam ipsius, non circa utrance seorsim partem fiunt. Quum enim in, tarythmito/ spirationem exspirationi conferimus, quemadmodum in pulsibus dilata/ tius respirationem cotractioni, rythmum hoc ipsum appellamus. Manifestum autem quod eadem speculationem hic locus expetat, quam de pulsuum rythmis Herophilus conscripsit. Dicta quidem etiam nobis de ipsis quæ necessar ria funt in pulsuum tractationibus, dicetur autem & nunc quam fieri por test breuissimis, quibusnam ueluti scopis quibusdam, animum attendere oporteat, ut facile caussas dissonantie in respirationibus inueniamus. Quæ enim iam iuxta utranque totius respirationis parte, inspiratione dico & ex spirationem, in superiore sermone recensulmus, ea ipsa etiam nunc inspice re operæpretiú nunc existimo circa ipsorum dissonantias. Velut uerbi grav tia (non enim malum fuerit in uno quopiam uclut exemplo demonstrare id quod dicitur) Sit equidem tardior & minor quam fecundum naturam inspiratio, Velocior autem & maior exspiratio; his sane qui ita dispositi funt dicemus calorem fecundum naturam imminutum effe, auctum uero esse fumosum recrementu. Rursus in altera dissonantia quæ contrario mo do habet, ita ut inspiratio quidem sit magna & uelox, exspiratio uero par. ua & tarda, auctum naturalem calorem dicemus, & nullum esse fumosum recrementum. Duplicem enim semper intelligere iuxta genus oportet calo rem, alterum genuinum & corpori innatum, alterum uero acquisititium ac spuriu. Palàm igit est quod huiusmodi coiugatio nihil euariat ab his quæ in utraq feorsim, hoc est alterutra existut. Si em inspiratio parua & tarda forte fuerit, perfrigeratione significat caliditatis secudu natura, quomodo cuq habeat ipla exspiratio: si uero exspiratio eode modo fuerit disposita, de caliditate præter natura idem indicabit. Nam & si magna aliquando ac uelox fiat, redundatem significabit caliditate preter natura, quomodocuça habeat ipsa inspiratio. Quare nihil amplius ad prænotiones, huiusmodi comple/